

„virkelig Assessor“, egentlig mere været en Titel; thi de „furnumeraire Assessorer“ have ogsaa i Virkeligheden været Assessorer, der virkelig udførte Dommerforretninger ligesaa godt som de Andre, uagtet de ikke havde den samme Gage, som de titulaire virkelige Assessorer; men det forekommer mig at være det Retfærdigste, at, naar disse Folk have de samme Forretninger som de øvrige Dommere, bør de ogsaa have den samme Lønningsmaade. I det Hele taget forekommer det mig, naar vi see hen til den Lov, vi forrige Aar have vedtaget angaaende Lønning af visse Embedsmænd under Domstolene, at de her foreslaaede Gager ikke ere uforholdsmæssige, og jeg maa tillige være af den Formening, at Assessorerne i Viborg med Rette kunne lønnes noget lavere end de i Kjøbenhavn. Vi have jo ogsaa i den Lønningslov, vi sidst vedtog, seet, at man her i Thinget anerkjendte, at de Embedsmænd, der ere ansatte i Kjøbenhavn, bør lønnes høiere end de, der ere ansatte i Provindserne, og jeg kan derfor ikke see Andet, end at de Assessorer, der ere i Viborg, i Virkeligheden faae den samme Løn, uagtet den tilsyneladende er mindre, idet der vistnok er en saa stor Forskjel mellem Dyrheden paa disse 2 Levesteder, at Forskjellen derved forsvinder.

L. Scholer: Jeg deler rigtignok ikke Mening med den sidste ærede Taler om, at Embedsmændene her i Kjøbenhavn bør lønnes høiere end de i Provindserne; jeg kan ikke indsee, hvorfor det absolut skal være en Regel, især da de Fleste vistnok helst ville leve og være i Kjøbenhavn; det er ogsaa meget tvivlsomt, om det er dyrere at leve her, jeg troer det ikke; det kan endogsaa stundom være dyrere i Provindsjobstæderne end i Kjøbenhavn. Rigtignok kan man sætte flere Penge til i Kjøbenhavn, naar man vil slaae sig løs, ligesom der ogsaa er mere Anledning til at bruge Penge, men for virkelig at leve troer jeg det et ligesaa billigt i Kjøbenhavn som i Provindserne. Det forekommer mig derfor ikke rigtig, at Assessorerne ved Landsoverretten for Landsdelen Jylland skulde lønnes lavere end de andre Assessorer.

Winther: Jeg vil blot bemærke, at jeg fremsførte det som en Kjendsgjerning, at Thinget ved den Lønningslov, det sidst vedtog, syntes at gaae ud fra den Forudsætning, at de Embedsmænd, som vare ansatte i Kjøbenhavn, burde lønnes høiere end de, der ere ansatte i Provindserne.

L. C. Larsen: Med Hensyn til denne Kjendsgjerning, skal jeg bemærke, at man vistnok ved den Lov, der er sigtet til, har havt for Øie, at Metropolitanfolen i Kjøbenhavn har et langt større Discipelantal end de andre Skoler, og deraf følger, at Lærerne have et større Arbejde. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Assessorerne i Viborg, skal jeg tilføie, at, da denne Ret i 1847 blev omordnet i Anledning af et Andragende fra Provindsstænderne i Viborg, saa bleve Assessorernes Gager fastsatte aldeles overensstemmende med de Gager, som da vare gjældende for Landsoverretten i Kjøbenhavn. Den Resolution, som ordnede dette Forhold, var, saavidt jeg mindes, af 2den Juni 1847; men endnu inden Aarets Udgang kom der en almindelig Resolution, hvorved et stort Antal Embedsmænd under Cancelliet og Cancelliherrerne selv, Høiesterets-Medlemmer og flere Andre fik et Gagetillæg af omtrent 200 Rd. hver; idetmindste fik Assessorerne ved Overretten i Kjøbenhavn 200 Rd. i Tillæg; men denne Resolution blev ikke anvendt paa Assessorerne ved Viborg = Overret, undtagen, saavidt jeg erindrer, paa Justitiarius, og det er først fra denne Tid, at Uligheden daterer sig. Denne Resolution findes forøvrigt i Budgettet for 1848, men er nok ellers ikke bekjendtgjort.

Justitsministeren: Naar det af nogle af de foregaaende ærede Talere er yttret, at der findes Uregelmæssigheder i Lovforslaget, derved, at Assessorer, der have begyndt deres Embedsvirksomhed som furnumeraire, ikke skulde nyde godt af den Tjenestetid, de have tilbragt i Retten som furnumeraire, saa maa jeg hertil bemærke, at Grunden, hvorfor Ministeriet ikke har troet at kunne give disse Assessorer Udgang til Anciennetetsstillæg efter deres Ansættelse som furnumeraire Assessorer,